

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

Lovforslagets § 1 er uændret.

Det samme gælder § 2, dog at den hidtidige Bestemmelse om, at Nationalbanken til Staten skal afgive den Fortjeneste, som Banken maatte opnaa ved Fritagel. for Forpligtelsen til at indløse Bankens Sedler med Guld, er udgaaet af Forslaget som Følge af Bestemmelserne i § 28 i Loven af 7. April 1936 om Danmarks Nationalbank.

Valutalovens Formaal er — som ovenfor nævnt — bibeholdt uændret i § 3, dog at det i denne Paragrafs første Stykke er indføjet, at de Foranstaltninger, der kan træffes til Opnaaelse af Lovens Formaal, ikke alene kan være importregulerende, men ogsaa forbrugsbegrænsende.

Herved tages ikke Sigte paa nogen principiel Ændring af Loven, idet man allerede efter den nugældende Valutalov i et vist Omfang har kunnet træffe Foranstaltninger, der samtidig med, at de regulerer Importen, er forbrugsbesparende, f. Eks. ved Fastsættelse af en Højestepris for de Varer, der ønskes indført af en vis Art. Eventuelle Foranstaltninger af en principielt anden Karakter end de øvrige Valutaforanstaltninger, f. Eks. Forbrugsafgifter eller tvangsmæssig Rationering af de enkelte Borgeres Forbrug af visse Varer paa Grundlag af et Kortsystem el. lign., falder uden for Valutalovens Kammer og maatte forudsætte særlig Hjemmel.

I Forbindelse med Bestemmelsen i Slutningen af Paragraffens 1ste Stykke om, at Hensyn skal tages til Forhindring af paa-viselig Dumping, har det været overvejet, om positive Bestemmelser i saa Henseende skulde søges optaget i Loven. Efterhaanden som dansk Industri, jævnsides med de Lempelse, Valutaordningen tilsigter, udsættes for en stærkere udenlandsk Konkurrence, har Industrien Krav paa Beskyttelse imod saadan Konkurrence, som er af Dumping-Karakter, eller som hviler paa Eksportpræmier eller lignende kunstig Støtte. For saa vidt særlige Værneforanstaltninger i saa Henseende maatte vise sig nødvendige, maa Spørgsmaalet om saadanne Foranstaltningers Iværksættelse tages op til Overvejelse og hurtig Afgørelse.

I § 3, 2det Stykke, er det efter indvundne Erfaringer fundet hensigtsmæssigt at gøre Omraadet for private Vareudvekslinger noget videre end hidtil.

Ved § 3, 4de Stykke, er Rammerne for Udfærdigelse af Importbevillinger ligeledes trukket noget videre op, idet det maa erkendes at være ønskeligt, at der kan tages større Hensyn til de Særegenheder, der har bestaaet med Hensyn til Importen inden for visse Brancher, saasom Kul og Koks, Trælast og grove Jernvarer, hvor en Del Provinsforretninger som Følge af de hidtidige Regler næppe ganske har faaet den Stilling, som de ifølge deres tidligere Virksomhed og Afsætningsomraade kunde have naturligt Krav paa paa. Ved Bevillingstildelingen vil der foruden til de enkelte Branchers særlige Forhold være at tage Hensyn til Importørernes hidtidige Import, saaledes at ikke alene tidligere Aars Import tages i Betragtning, men ogsaa hvorledes Bevillingerne fra de seneste Bevillingsperioder er anvendt. Endvidere maa det tilstræbes, at Importforholdene tilrettelægges saaledes, at det tilstedeværende Behov for importerede Varer inden for de tilstedeværende Muligheder bedst muligt kan dækkes. Ændringer i hidtidig Praksis vil selvfølgelig — ligesom tidligere — ikke blive foretaget, forinden Forhandlinger om den mest hensigtsmæssige Fremgangsmaade i saa Henseende har fundet Sted imellem Valuta-Kontoret og vedkommende Branche.

Da Valuta-Kontoret ikke er nogen Afdeling af Nationalbanken, saaledes som den hidtidige Betegnelse „Nationalbankens Valuta-Kontor“ kunde tyde paa, er det efter Aftale med Banken fundet naturligt at ændre Navnet, saaledes at Kontoret fremtidig i Overensstemmelse med den faktiske Sprogbrug benævnes „Valutacentralen“.

Ifølge sidste Stykke i § 3 gives der Bemyndigelse til at opkræve et Ekspeditionsgebyr paa 2,5 % af Importbevillingernes paalydende Beløb, idet det findes naturligt paa denne Maade at søge Dækning for de med Valutaordningens Administration forbundne ret betydelige Omkostninger.

I § 4 er Importbevillingernes hidtidige Gyldighedstid af 8 Maaneder bibeholdt, idet Adgangen til at forkorte Gyldighedstiden dog er gjort noget videre end tidligere. Der ligger ikke bagved denne Ændring Planer om en almindelig Forkortelse af Bevillingernes Gyldighedstid, men Erfaringen viser, at det i visse Tilfælde kan være af handelspolitisk Interesse at give Bevillingerne en kortere Løbetid, og for saa vidt de nedenfor nævnte Planer, hvorefter Importørerne faar Mulighed for at afgive Bestillinger paa Basis af den følgende Perodes